

Isztimér, 1897. november 9. – Isztimér, 1977. augusztus 18.

Három gimnáziumot végzett. Kitanulta az asztalos szakmát, mestervizsgát tett. A két világháború között önálló iparosként dolgozott a fővárosban. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. október 7-én a budapesti törvényhatósági bizottság tagjává választották, majd a november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti választókerületből bekerült a parlamentbe. 1946. március 25-étől augusztus 1-ig az FKGP városházi csoportja intézőbizottsági tagja. 1946-1947-ben a párt országos iparos tagozatának az elnöke. Egy időre a Budapest IX. kerületi pártszervezet alelnökévé is megválasztották. A Budapesti Asztalosok Ipartestületének a vezetője, az Iparosok Országos Központi Szövetkezete alelnöke, s tagja lett a Budapesti Asztalosok Termelő- és Értékesítő Szövetkezete, a Hadviseltek Gazdasági Szövetkezete, valamint 1947. július 1-jétől a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatóságának. A főváros tulajdonában lévő Községi Kenyérgyár üzemi választmányi elnöke. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon is elindult, de ezúttal nem jutott mandátumhoz, csak pótképviselő lett. Visszatért a szakmájához. 1948-ban lemondott az FKGP iparos tagozatának az elnökségéről. 1956. október 30-án beválasztották az újjáalakult kisgazdapárt intézőbizottságába. 1957-ben rendőri felügyelet alá helyezték. Később visszaköltözött a falujába, ott folytatta a mesterségét.